

بیرانوند ویادی از مهدوی کیا

طنزیم
هومن جعفری

استاد بیرانوند در مصاحبه‌ای بالاوپایین باشگاه پرسپولیس را شسته‌اند و گذاشته‌اند سربند که خشک شود. دلیل؟ استاد مدال وپول می‌خواهند. بعد هم تأکید می‌کنند دردشان پول نیست و فقط از نظر معنوی ناراحتند که چرا به ایشان احترام گذاشته نشده اما در جریان باشید وکیلشان پیگیرند و تا آخرین سکه را از حلقوم باشگاه می‌کشند بیرون!

یاد مهدی مهدوی کیا افتادم وپول هایی که از او به پرسپولیس رسید و منتهی که هیچ وقت سر این تیم نگذاشت!

مثل گتوزو نباش!

با توجه به حضور موقت آندره پیرلو در یونتوس به عنوان سرمربی، گتوزو به وی هشدار داده که هرکسی بازیکن بزرگی باشد مربی موفقی نخواهد شد! جاداردا استاد از خودش به عنوان یک مثال استفاده کند تا پیرلو قصه را بهتر درک کند!

به سلامتی سقوط سپیدرود

به سلامتی و میمنتی و مبارکی باشگاه سپیدرود به دسته دوم سقوط کرد! این اتفاق فرخنده را به روسا و مدیران ورزش رشت، گیلان و کشور تبریک می‌گوییم. هر چه تیم‌ها پرطرفدار و ریشه‌دارتر، بدبخت‌تر، بد مدیرتر و بیچاره‌تر! رشت این همه کارخانه و شرکت تولیدی دارد اما تیم‌های ورزشی‌اش همیشه باید برای یک قران و دو زار آویزان این و آن باشند. خاک بر سر فوتبال کنند!

هتل کنفرانس

فرهاد مجیدی همچنان به کنفرانس‌های مطبوعاتی نمی‌رود. یک زمانی مربیان اگر در کنفرانس شرکت نمی‌کردند جریمه می‌شدند اما الان کار به گونه‌ای پیش رفته که مجیدی عشق می‌کند و در کنفرانس‌ها شرکت نمی‌کند و انگار نه انگار! جداً کنفرانس‌ها اینقدر هتل شده که یک مربی هفته‌ها در کنفرانس شرکت نکند؟

چرا جوان‌ترها هنوز پشت خط مانده‌اند؟

قمار خطرناک یحیی

علی کمانگری

اولین باخت یحیی گل محمدی در رقابت‌های داخلی به همراه تیم پرسپولیس، گل‌نرزی سرخ‌پوشان بعد از ۱۶ بازی متوالی در بازی‌های داخلی و ثبت کمترین امید گل (۳۸/۰) و کمترین شوت در چارچوب (۲) در بازی‌های پساقرنطینه. این بخشی از آمار منفی است که جمعه شب در ورزشگاه آزادی توسط تیم پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن به ثبت رسید. اما

شاید ناامیدکننده‌ترین نکته، ثبت تمامی این رکوردهای منفی با وجود استفاده از ترکیب اصلی باشد. پرسپولیس دقیقاً با همان ۱۱ نفری به استقبال شاگردان لوکابونایچچ رفت که دو هفته قبل در مسجد سلیمان با همان نفرات قهرمانی‌اش را قطعی کرده بود. یحیی حتی سیامک نعمتی را هم که در مقابل نساجی به او استراحت داده بود، به ترکیب اصلی برگردانده بود. این سؤال بزرگ همچنان پابرجاست که علت اصرار یحیی به استفاده از نفرات اصلی بعد از مسجل شدن قهرمانی چیست؟ آیا صلا‌نفرات اصلی پرسپولیس این روزها انگیزه کافی را برای ر میدان رفتن دارند، در حالی که بیش از یک سال است که درگیر مسابقات لیگ بوده و حداقل تا ۱/۵ ماه آینده هم این درگیریشان ادامه خواهد داشت؟ یحیی حداقل اگر نمی‌خواهد به یکباره ترکیب تیمش را تغییر بدهد، می‌توانست در هر مسابقه دوباره سه نفر از بازیکنانی را که کمتر در این فصل به میدان رفته‌اند، محک بزنند. به طور مثال، در تیم لیوریول بعد از مسجل شدن قهرمانی آنفیلدی‌ها، یورگن کلوپ به جز سه مسابقه حساس مقابل منچستر سیتی، آرسنال و چلسی، در سایر مسابقات، دوالی سه نفر از نفرات تیم جوانانش را به زمین می‌فرستاد. اتفاقاً در فوتبال انگلیس هم لیوریول مثل پرسپولیس، شانس رسیدن به رکورد بیشترین امتیاز یک فصل پرمیرلیگ را داشت و در نهایت هم تنها با یک امتیاز کمتر، به ۱۰۰ امتیاز سیتی گواردیولا نرسید، در عوض جوانانی مثل کورتیس جونز و نکو ویلیامز، فرصت‌بازی در بالاترین سطح لیگ برتر انگلیس و در برابر تیم‌های با انگیزه‌ای که برای نیفتادن یا کسب سهمیه می‌جنگیدند، نصیبشان شد. در فوتبال ایتالیا هم مائوریتسیو ساری در تک بازی تشریفاتی خود در هفته آخر، تقریباً به تمام جوانانی که در طول فصل بیرون گود مانده بودند، میدان داد و حتی دروازه‌بان سومش را هم در نیمه دوم به بازی فرستاد. یحیی هم باید حداقل در این دو هفته باقی‌مانده از نفراتی مثل عالیشاه و واساگونا بهره‌گیرد تا به جمع‌بندی لازم در مورد حضور یا عدم حضور این نفرات در فصل آینده برسد. باید به محمد نادری فرصت دهد تا در شرایط مسابقه قرار گیرد و ترس طبیعی که بعد از رهایی از مصدومیت همراه فوتبال‌لیست‌ها است، در شماره ۲۸ پرسپولیس از بین برود. باید فرصت خودنمایی بیشتری را در اختیار سعید حسین‌پور جوانی قرار دهد که در دقائق حضورش مقابل ذوب‌آهن، تحرک بسیار خوبی به خط میانی سرخ‌ها بخشید. این نفرات هم نسبت به ۱۱ مرد اصلی پرسپولیس از انگیزه بالاتری برای تثبیت خود در لیست فصل بعد یا تحمیل خود به ترکیب اصلی برخوردارند و هم استفاده از آنها، ریسک مصدومیت مهره‌های کلیدی مثل بشار رسن در بازی‌های کم‌اهمیت باقی را کاهش خواهد داد. به راستی اگر یکی از ستون‌های خط دفاعی پرسپولیس یایکی از عناصر ته‌اجمی تیم در دو بازی آتی مصدوم شده و دیدارهای آینده جام حذفی و لیگ قهرمانان آسیا را از دست دهد، یحیی گل محمدی خود را خواهد بخشید؟

عکس از امیرحسین خیرخواه

چالش خاموش یحیی

صندلی‌ات را محکم بگیر

سامان موحدی راد

سرانجام یحیی گل محمدی هم در پرسپولیس شکست خورد. آنها در رقابت‌های هفته بیست و هشتم لیگ برتر در برابر ذوب‌آهن قرار گرفتند و بازی را با یک گل واگذار کردند تا جشن قهرمانی را با طعم شکست برگزار کنند. پرسپولیس‌ها بعد از دریافت گل تلاش زیادی برای جبران بازی کردند اما باز هم نتوانستند از پس ذوب‌آهنی که در نیمه دوم جدول قرار دارد برآیند و بعد از چندین و چند هفته رقابت بدون شکست نهایتاً طعم شکست را هم بچشند. آنها هفته پیش از این هم در قانمشهر برابر نساجی متوقف شده بودند. حالا پرسپولیس دو بازی دیگری در لیگ برابر تیم‌های پایین جدولی گل‌گهر و سایپا دارد و بعد از آن دیگر باید چشمش را به رقابت‌های جام حذفی و لیگ قهرمانان آسیا بدوزد. اما آیا پرسپولیس یحیی گل محمدی آماده این رقابت‌ها هست؟

حتی ممکن است سرنوشت پرسپولیس در این دو جام سرنوشت یحیی گل محمدی را هم در پرسپولیس تغییر دهد. اگر چه بسیاری معتقدند یحیی بهترین گزینه داخلی است که می‌توانست روی نیمکت پرسپولیس بنشیند اما اگر همچنان گزینه مربی خارجی برای استقلال و پرسپولیس فعال باشد شاید او باید کمی نگران جایگاهش در این تیم هم باشد. چرا که پرسپولیس اگر چه با پوکر قهرمانی بهترین شادی‌ها را به هوادارانش هدیه داده اما نقاط تاریکی هم دارد که شاید در رقابت‌هایی با جو فضایی کاری دیگری سر باز کند. از این رو پرسپولیس بی‌انگیزه این روزها که آرام آرام و سرخوش در چهارمین جام قهرمانی پی‌درپی‌اش گام برمی‌دارد، باید نیم‌نگاهی هم به چالش‌هایی که در انتظارش هست، داشته باشد.

پرسپولیس یحیی گل محمدی با همه موفقیت‌ها در همین نیم فصل تیم جنگنده و پرانگیزه‌ای نبود. آنها در این فصل با تعداد برتری‌های یک برصفر فراوانی که به دست آوردند و به مدد خط دفاعی و دروازه مقتدرشان امتیازات را جمع کردند و فاصله را با رقبایا زیاد کردند. از این رو اگر در رقابت‌های حساس‌تری چون لیگ قهرمانان آسیا در معرض رقابت‌های مهم‌تری قرار بگیرند، شاید دیگر نتوانند با این سبک بازی کسل‌کننده و اتکاب‌ر دفاع مستحکم پیش بروند. از این رو یحیی باید از فرصت ایجاد شده در پایان لیگ برای بازسازی تیمش و رفع نقاط ضعفش بهره‌بگیرد. او حتماً می‌داند که چشم مدیران ایرانی همیشه دنبال گزینه‌های خارجی است و اگر کوچکترین روزنه و چراغ سبزی برای استخدام مربی خارجی ببینند، به راحتی از آن نمی‌گذرند.

از این رو او باید از همین الان لیگ را تمام شده بداند و به دنبال نمایش قدرتمندش در جام حذفی و آسیا باشد. رقابت‌هایی که موفقیت در آن می‌تواند صندلی او را در پرسپولیس چند سالی تضمین کند.

چالش مهم یحیی در راه است

زمینت را شخم بزن

میبعاد نیک

بسیاری از افرادی که دیگر از آنها یاد نمی‌شود، روزگاری در نوع خود بسیار موفق و پیرور بوده‌اند که پس از رسیدن به آرزوهایشان به نقطه پوچی رسیده‌اند. وقتی یک فرد و یا یک مجموعه برای خود یک تارگت نهایی و یا یک هدف غایی انتخاب می‌کند، قطعاً پس از رسیدن به آن هدف و حتی تکرار چندین و چند باره آن دیگر یارای ادامه دادن برای یک هدف تکراری و بارها فتح شده را ندارد و از یک جایی به بعد پس می‌زند.

پرسپولیس با حفظ شاکله اصلی موفقیت‌های خود و با اتکا به ترکیب کم‌تغییرش توانست برای چهارمین بار متوالی زودتر از بقیه تیم‌ها به لمس کاپ لیگ برتر برسد و هدف تکراری‌اش را دوباره فتح کند. اما آنچه در دیدار پیشین پرسپولیس مقابل ذوب‌آهن مهم جلوه کرد، مراسم قهرمانی و جشن شادی سرخ‌پوشان نبود. قرمزها پس از تحمل یک باخت به جام رسیدند و شیرینی این موفقیت به کام‌شان تلخ شد. بالا بردن جام در شرایطی که تیم بازی‌اش را باخته باز هم شیرین است اما شیرینی آن مانند شکلات تلخی است که ابتدا با شیرینی تحریرکت می‌کند تا کمی بیشتر از آن را قوروت بدهی و سپس تا مغز استخوانت را تلخ می‌کند.

قرمزها گویی به هر آنچه می‌خواسته‌اند، رسیده بودند و دیگر خبری از تلاش برای تغییر نتیجه یا آن گرسنگی همیشگی بازیکنان برای گلزنی نبود. شاگردان یحیی گل محمدی پس از قطعی کردن قهرمانی خود، بدون انرژی و انگیزه به مصاف ذوب‌آهن بحران زده رفتند و با یک باخت تشریفاتی، خود را برای پوشیدن لباس پوکر قهرمانی آماده کردند. این باخت اگر در دو بازی باقی‌مانده تکرار شود هم روی رتبه پرسپولیس در جدول تأثیری نخواهد گذاشت و شاید تنها روی آمار علی‌پور و مهدی‌ترابی آن هم در جدول آقای گلی مؤثر باشد. اما ادامه راه برای شاگردان یحیی از آنجایی سخت می‌شود که پرسپولیس نیمه‌نهایی و در صورت صعود، بازی فینال جام حذفی را پیش رو خواهد داشت و در قطر نیز باید به مصاف رقبای آسیایی خود برود. قرمزها اگر با همین فرمان زهوار در رفته و با همین حجم از بی‌خیالی بخوانند به ادامه رقابت‌ها فکر کنند، قطعاً با حذف مفتضاحانه از آسیا و شکست در پروژه دبل داخلی، فصلی پوکر قهرمانی را به اتمام خواهند رساند. عملکرد یحیی پس از پیرانکو و کالدرون واقعاً قابل قبول بوده اما عیار این سرمربی در روزهای آتی مشخص خواهد شد.

سرمربی جوان تیم پرسپولیس اگر بتواند روحیه جنگندگی و حرص به قهرمانی را بار دیگر بین قرمزها زنده کند، آن وقت می‌تواند خودش را به عنوان یک فرد کاریزماتیک در رختکن پرسپولیس به جامعه مربیگری معرفی کند. یحیی در فصلی که گذشت باغچه کاشته شده توسط برانکو و کالدرون را داشت و برداشت کرد و حالا در اولین تجربه مهم خود بایستی زمین بی‌خیالی و غرور را شخم بزند.